

Българско средно училище „Петър Берон“ гр.Прага

Есе на тема :

„България в моите мечти“

Гр.Прага

м.Април 2017г

Изготвил:

Естел Веселинова

За конкурса на ДАБЧ – 2017 г.

България в моите мечти

България...Всеки път, когато чуя това име, в мен се надигат емоции. Гордея се с нейната многовековна история и велики личности. Земя, в която са царували Борис, Симеон, Петър. Държава, за чието духовно съхранение и израстване имат изключителна заслуга будители като братята св. св. Кирил и Методий, Паисий Хилендарски, Софроний Врачански, Любен Каравелов, Христо Ботев и много други. Гордея се с нашата природа и исторически забележителности. България...Каква е тя? За нея поетът бе писал, че е като човешка длан. Знаем каква е била и каква е сега. Но аз искам да Ви разкажа каква бих искала да бъде, каква е тя в моите мечти...

Мечта. Това понякога е трудно да се определи с една дума. Това е да искаш нещо да се сбъдне или да направиш. Мечтите са присъщи на всички хора, но като че ли повече на нас децата. Аз също имам

мечти. Очаквам с нетърпение края на учебната година, за да се върна в България. Макар и за няколко месеца да бъда с баба и дядо, отново да играя с приятелите си, които очакват моето завръщане, отново да чувам навсякъде по улиците българска реч. Зная, че това време ще дойде. Знам, обаче, и че ще отmine и ще започне новата учебна година с нейните предизвикателства. Но това ще ми даде възможност да натрупам нови знания, за да постигна мечтата си – да бъда журналист, но в България. Една България, която е по-добра от сегашната. Страна, в която хората са щастливи и уверени в утрешния ден. Държава, която уважава възрастните хора и пенсионерите. Място, в което детският смях да кънти навред, а насието сред хората и над животните да е само сцена от холивудски филми. Искам да правя репортажи за поредното открито в България училище, но не наше, а чуждо. Например чешко, френско, немско или английско. Тоест не българите да са пръснати по света и да учим в български училища в чужбина, а в България да учат деца от цяла Европа, защото техните родители работят тук. Мечти... Някъде бях чула, че човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му. Сигурно е така, не зная. Но ако това е

вярно, то значи, че моята България е богата и просперираща. В нея няма болка, плач, насилие и изоставени деца. Вярвам, че можем да я променим всички заедно, за да пребъде още много векове! Мечти...Някъде бях чула, че мечтите убиват. Може би грешката не е в това да нямаш мечти или в забраняването им. Грешката е в това, да чакаш някой да сбъдне твоите мечти. Ето защо мечтата ми е всички да направим една друга по-силна България.

Всички мечти се намират в стая. И ключ от тази стая има всеки един от нас. Но въпросът е какво очакваш да намериш в тази стая. Аз знам... Ще отворя вратата и там ще ме посрещне гордо Тя - силна, чиста и свята. Такава, каквато я искаше Левски...

Естел Веселинова Веселинова

ученичка от 6.клас

на БСУ “Д-р Петър Берон” – гр.Прага